

UN PROFET CARE ROȘEȘTE

Ezra 9.1-6: „După ce s-a sfârșit lucrul acesta, căpeteniile s-au apropiat de mine și au zis: „Poporul lui Israel, preoții și leviții nu s-au despărțit de popoarele acestor țări și au făcut urâciunile lor, ale cananiților, hetitilor, iebusiților, amoniților, moabiților, egiptenilor și amoriților.

Căci

și-au luat neveste din fetele lor pentru ei și pentru fiii lor, și au amestecat neamul sfânt cu popoarele acestor țări. Și căpeteniile și dregătorii au fost cei dintâi care au săvârșit păcatul acesta.

Când am auzit

lucrul acesta, mi-am sfâșiat hainele și mantaua, mi-am smuls părul din cap și perii din barbă și am stat jos, mâhnit.

Atunci s-au strâns

la mine toți cei ce se temeau de cuvintele Dumnezeului lui Israel, din pricina păcatului fiilor robiei. Și eu, am întins mâinile spre Domnul, Dumnezeul meu și am zis:

„Dumnezeule, sunt

uluit și mi-e rușine, Dumnezeule, să-mi ridic fața spre Tine. Căci fărădelegile noastre s-au înmulțit deasupra capetelor noastre, și greșelile

***noastre au ajuns
până la ceruri."***

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările
Sale la acest subiect, pe care l-am intitulat: „Un profet care
roșește!”

În dimineața aceasta am fost mișcați cu toții
de tema referitoare la profetul care purta o manta de mâna a
doua. Și am
înțeles cu toții că, chiar și noi purtăm o manta de mâna a
doua. Eu mă bucur
sincer pentru ea, deoarece am înțeles că această manta ne-a
fost dată de
Dumnezeu prin neprihănitul Său Fiu, Isus Hristos.

Da,
noi nu am primit o manta mâncată de teologia omenească, sau de
molii etc. prin
necredința care spune că zilele minunilor au trecut; că astăzi
nu mai există
așa ceva, că Duhul Sfânt nu mai este omniprezent, etc. ci am
primit mantaua neprihănirii
Lui.

Și am primit-o nu prin meritele noastre, ci
prin meritul Domnului nostru Isus Hristos de aceea, dorința
mea este ca atunci
când voi coborî la Iordan, să am această manta.

Eu mă încred numai în El, deoarece marea umbră
care stă înaintea noastră, a tuturor și care se numește

„Moartea”, se apropie
tot mai mult, cu fiecare bătaie a inimii. Da, acea mare
Prăpastie pe care
trebuie să o treacă fiecare bărbat și femeie, este tot mai
aproape.

Atât eu, cât și fiecare credincios, vom ajunge
acolo. Și eu sunt foarte bucuros pentru că nu voi merge acolo
cu meritele mele
mărețe ci merg fiind conștient și mărturisind că sunt păcătos,
dar un păcătos
iertat prin harul Său. Acesta este motivul pentru care vreau
să mă înfășor în
mantaua neprihănirii Sale, având în inimă o singură mărturie:
*„Că Îl cunosc pe El și puterea
învierii Sale.”*

Dorința mea este ca
atunci când îi va chema pe ai Săi dintre cei morți, să ies și
eu afară împreună
cu ei.

Scena din seara aceasta a fost așezată într-o altă zi
din viața poporului Israel, iar drama la care mă voi referi s-
a petrecut la
câteva sute de ani după Ilie.

Azi dimineață
am văzut scena în care Ilie a fost răpit la cer și am înțeles
că în zilele
acelea erau foarte multe imitații. Astfel, ei aveau școli ale
proorocilor, în
care învățau teologia omenească, dar erau atât de orbiți încât

nu au putut
înțelege puterea lui Dumnezeu ci se gândeau că puterea care l-
a ridicat pe Ilie
în sus, l-a aruncat apoi undeva prin munți, sau în vreo vale,
așa că au trimis
cincizeci de oameni viteji ca să-l caute.

Dar Elisei știa că Ilie
fusesse luat la cer de Dumnezeu; știa că el nu mai era pe
pământ. Da, Ilie a
scăpat de moarte deoarece a fost dus direct la Dumnezeu, cu un
car de foc care
era tras de niște cai de foc.

Apoi am putut vedea că
seminariile și lucrările lor teologice au dat faliment.

Ca să poți fi un prooroc
al lui Dumnezeu, este nevoie să fii chemat și însărcinat de El
pentru aceasta.

Și în scena din seara
aceasta, îl găsim pe Israel într-o stare foarte decăzută. El
este un tip
desăvârșit al bisericii de astăzi.

Astfel, o
dată era sus pe munte, iar apoi din nou jos în vale.

Aceasta
ne ajută să apreciem lucrurile bune, iar înțelepții obișnuiesc

să numească
această stare de lucru, „legea contrastelor”.

Astfel, omul negru din Africa, nu a știut
niciodată că pielea lui e chiar așa de neagră, până nu l-a
văzut pe David
Livingstone. Abia atunci a înțeles că pielea lui este neagră.
De ce aceasta?
Pentru că pielea lui Livingstone, era albă.
Vedeți, aceasta este un contrast.

Tu n-ai putea aprecia ziua, dacă n-ar fi
noaptea; n-ai putea aprecia căldura soarelui dacă n-ar fi și
zile înnourate și
reci; n-ai putea aprecia dreptatea, dacă n-ar fi și
nedreptatea; n-ai putea aprecia
sănătatea, dacă n-ar fi boala.

Și
părerea mea este că acesta este motivul pentru care noi
apreciem atât de mult
cerul. De ce? Pentru că am trăit odată pe pământ. Vedeți?
Legea contrastelor.

Și eu
cred că apreciem atât de mult Duhul Sfânt, pentru că am trăit
multă vreme
într-o biserică ce a susținut că astăzi nu mai există așa
ceva.

Da,
noi apreciem un lucru bun, pentru că îl avem și pe cel rău, pe

cel negativ.

Și

Dumnezeu îngăduie partea rea și negativă, pentru ca poporul Său să nu mai oscileze în sus și-n jos.

Noi

n-am putea aprecia muntele dacă nu ar exista câmpia. N-am putea aprecia o apă bună dacă nu am bea uneori și o apă rea.

Vedeți?

În toate lucrurile ne întâlnim cu legea contrastelor. Și în seara aceasta, vom privi Israelul într-o perioadă de cădere. Ce s-a întâmplat cu ei?

După

cum știm, Israelul era un popor pe care Dumnezeu Îl alesese cu un scop. El voia să Îl păstreze curat și neîntinat, deoarece din el urma să iasă după trup, Hristosul. Pentru aceasta, era nevoie ca sângele lui să fie păstrat curat și neamestecat.

Privind Cuvântul, vedem că de-a lungul Vechiului Testament, Dumnezeu S-a ascuns în chipul unui bărbat.

Astfel, Dumnezeu a fost în Avraam, ca „părintele credinței”; a fost în David ca Împărat; a fost în Iosif ca Neprihănit; a fost în Moise ca Prooroc, ca Preot și ca Dătător de Lege, apoi a fost în toți ceilalți prooroci ai vechiului Testament. Da, El s-a făcut tot timpul cunoscut prin bărbați trimiși de El, aducând astfel la suprafață o parte din atributele Sale, prin ei -adică: Prooroc, Împărat, Preot, Dătător de legi etc..

În toți aceștia însă, El a locuit în parte, pe când în Hristos, a locuit în plinătate. Acest lucru îl putem vedea în Coloseni 2.9 *„Căci în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii.”*

Vedeți, Duhul cel veșnic voia să-și găsească în final o locuință. Acum priviți. Ilie era un bărbat al lui Dumnezeu, un tip spre dreptatea lui Dumnezeu. Astfel, El a vestit judecata lui Dumnezeu. Moise la rândul său, a fost un dătător de legi. Vedeți? Toți acești bărbați au fost tipuri, simboluri, prin care Dumnezeu S-a arătat în parte, dar în Hristos, Dumnezeu a locuit în plinătate.

În Geneza 14 citim despre Melhisedec, despre care Evrei 7.3 ne spune că nu avea

nici tată nici mamă, nici început al zilelor și nici sfârșit al vieții și care era Împăratul Salemului și Preot al Dumnezeului Celui Prea Înalt, Biblia asemănându-L cu Fiul lui Dumnezeu. De ce aceasta? Pentru că El era „Împărat al păcii”. Da, El era Împăratul Ierusalimului și noi vedem că chiar și Avraam i-a plătit zeciuială.

Melhisedec simboliza venirea Domnului Isus. Și noi vedem că El s-a întâlnit cu Avraam acolo jos în câmpie, chiar înainte de distrugerea Sodomei.

El l-a întâlnit imediat după înfrângerea împăraților, iar Avraam i-a dat zeciuială din toate.

Toate aceste lucruri sunt un simbol spre Hristos, în timp ce toate tipurile din Noul Testament – mă refer la biserica primară, – sunt un tip pentru noi (pentru mireasă).

Noi știm că Israelul era un popor neîntinat. Ei nu aveau voie să se amestece cu celelalte neamuri prin legături de căsătorie, ci Domnul le poruncise să se

căsătorească numai între ei. De ce aceasta?

Pentru a
se păstra curată „vița de sânge”.

Și
părerea mea este că chiar și acum sângele evreiesc este cel
mai curat, cel mai
neamestecat sânge, deoarece ei Îl așteaptă încă pe Mesia.

Noi știm
că Mesia a venit deja, dar ochii lor au
fost orbiți ca să nu-L poată recunoaște, așa că au trecut pe
lângă El.

Revenind
la tema noastră, vedem că în zilele lui Ezra, copiii lui
Israel au alunecat.
Astfel, s-au dus printre neamuri și și-au luat neveste
moabite, amorite,
ferezite etc., și nu s-au mai
căsătorit între ei, cum le poruncise Domnul.

Prin
aceasta, ei s-au întinat, săvârșind curvie și au amestecat
vița curată de
sânge, pe care urma să vină după trup, Vița Vieții.

Ce
simbolizează acest tablou pentru
biserica de astăzi?

Felul în
care biserica s-a abătut de pe linia curată și demodată, cum o
numesc unii,
care i-a fost așezată de Dumnezeu, urmând părerile omenești.

Biserica
comite curvie cu lumea. Da, ea a mers în lume și a început să
se poarte ca
lumea.

Acest
lucru, această decădere l-a făcut pe profet să se simtă atât
de jenat, încât
atunci când a stat înaintea Domnului, a roșit de rușine.

Când a
văzut căderea morală a poporului Său, a suferit atât de mult,
încât s-a așezat
jos, s-a îmbrăcat în sac, stând în rugăciune înaintea
Domnului. Pe când se
aducea jertfa de seară, el s-a dus în templu, a căzut pe
genunchi și a roșit
înaintea lui Dumnezeu, din cauza păcatelor poporului Său.

El nu a
roșit din cauza prostituatelor de pe stradă, care stăteau sub
lumina roșie; nu
a roșit nici pentru bețivii din gaura iadului, deși aceste
lucruri erau cât se
poate de rele, ci a roșit pentru păcatele celor aleși.

Și

ceea ce ne trebuie nouă astăzi este să primim mai mulți
prooroci care să-L aibă
pe Dumnezeu în inima lor, ca să roșească în prezența Sa,
pentru păcatele
poporului care spune că este poporul lui Dumnezeu și care face
totuși lucrurile
pe care le face!

Ce
rușine am adus noi în acest loc!

O,
priviți moralitatea poporului!

Să
știți că acest subiect nu este deloc ușor și eu mă gândesc că
aș prefera să
vorbesc despre alte lucruri, dar, frate, dacă cineva nu stă în
aceste zile
păcătoase și pline de curvie, pe Cuvânt, dacă nu se ridică
pentru a le
condamna, unde vom ajunge?

Da,
cineva trebuie să vorbească și despre aceste lucruri; să iasă
în față și să le
spună pe nume.

Poate că nici Ezra nu ar fi vrut s-o
facă, dar el purta aceasta în inima lui.

O,
și când vezi un slujitor sincer a lui Dumnezeu, stând cu
măinile ridicate în
rugăciune spre Dumnezeu, cu fața roșie de rușine din cauza
nelegiuirii poporului,
trebuie să fii sigur că va urma o trezire.

Nici
un om nu poate sta în prezența lui Dumnezeu; nici o biserică
nu poate sta în
fața Sa, decât dacă se pocăiește. Da, este nevoie ca Duhul
Sfânt să vină jos ca
să dea ungere și putere pentru a începe o mișcare a lui
Dumnezeu printre acei
oameni.

Așa
ar trebui să fie.

Arătați-mi un alt Calvin, un alt Knox, un alt Finney, Sankey
etc.
Arătați-mi un bărbat care să se arunce cu fața la pământ și să
se roage
înaintea lui Dumnezeu pentru păcatele poporului.

O,
Doamne, trimite-ne un John Smith, care să se roage toată
noaptea pentru
neleguirea poporului său. Da, el a plâns atât de mult încât
dimineața ochii îi
erau umflați și n-a mai văzut, așa că soția lui a trebuit să-l
ducă de mână la

masă și să-l ajute să mănânce.

Arătați-mi un alt Jonh Wesley, smuls din foc, iar eu vă voi arăta o trezire.

Dar ce fac oamenii de astăzi cu bărbații lui Dumnezeu? Îi lovesc pe la spate și-i numesc într-un fel sau altul, apoi sar în sus și-n jos și numesc aceasta „trezire”, deși nu este nici o trezire.

Așa este. Totul se mărginește la o strângere de mână, la o stârnire de emoții printre oameni, dar nu este nici pe departe vorba de o trezire. Sigur că nu, ci tot ceea ce au ei, este un grup religios.

Priviți Israelul. Ei aveau o agitație printre ei, dar le lipsea o trezire reală.

Scumpe frate și soră, morala acestei națiuni a decăzut atât de mult, încât chiar și un câine s-ar rușina de ea. Da, chiar și un câine ar roși de rușine dacă ar putea.

De ce?

Din cauza imoralității poporului nostru.

Priviți

biserica. Înaintașii noștri nu credeau în cinematografie și nu și-ar fi lăsat copiii la vreun film, dar creștinii de astăzi au filmele în propriile lor case.

Da, fiecare casă are un televizor.

În

acel timp, creștinii spuneau că este greșit să bei bere, dar astăzi peste 60% din cei care se pretind creștini, cumpără cel puțin o dată pe an o băutură de societate.

Da,

ei merg la adunare doar cu ocazia Crăciunului, căci atunci au o zi de sărbătoare. De ce fac aceasta? Pentru că au înlocuit salvarea cu educația. Dar acest lucru nu este posibil, de aceea, ceea ce ne trebuie nouă astăzi, este o trezire.

Noi

punem un plasture peste rană, apoi îl luăm jos și încă un plasture și-l luăm jos dar curând ne dăm seama că durerea este încă acolo.

0,

ceea ce ne trebuie nouă astăzi, nu este o regenerare socială, nici povești intelectuale, ci avem nevoie de o „transfuzie demodată de sânge” trimisă de Dumnezeu din ceruri.

Plasturele nu va putea face nimic bun, deoarece suntem anemici și ca urmare avem nevoie de o transfuzie de sânge. Avem nevoie de o întoarcere la Evanghelia de modă veche, care ne cheamă la pocăință înaintea lui Dumnezeu. Nu ne ajung câteva lacrimi, sau o strângere de mână, ci avem nevoie de curățirea fiecărei inimi prin sângele lui Isus Hristos. Biserica are nevoie de o trezire care să străbată națiunea dintr-un capăt în altul, căci dacă nu vom avea o asemenea trezire, vom pieri, vom muri cu toții.

Eu

sunt atât de bolnav și de obosit atunci când văd aceste așa numite „treziri” de la Hollywood. O, oamenii vin acolo și sar în sus și-n jos emoționați timp de două ore pe zi, sau de două ori pe săptămână și asta este totul.

Frate, tu poți să ai o lucrare într-o trezire, poți să ai emoții, poți să ai intenții bune etc.. Totul este în ordine, dar nu de aceasta are nevoie

biserica astăzi! Noi avem nevoie de botezul Duhului Sfânt, ca să schimbe emoțiile și intelectul; felul de a privi lucrurile și obiceiurile oamenilor; care să arunce totul înapoi. Noi avem nevoie de o „transfuzie de sânge” de la Calvar. Altfel, toate eforturile făcute de noi, nu ne vor ajuta la nimic.

Noi

nu avem nevoie de ONU, pentru că deși această organizație există, Numele lui Dumnezeu nu a fost pomenit nici măcar o dată în mijlocul ei. Da, ei se tem să-L amintească.

Odată

am discutat cu un grup de clerici și i-am întrebat de ce nu se roagă niciodată? Ei mi-au răspuns: „S-ar putea ca aceasta să-i ofenseze pe cei care nu cred în Dumnezeu”.

O,

ceea ce ne trebuie nouă astăzi, este o trezire adevărată. Pe voi nu trebuie să vă intereseze că cineva se ofensează, deoarece însărcinarea noastră este să predicăm Evanghelia și să-i chemăm pe oameni în lucrare. Corect.

Eu nu

dau nimic pe programele care L-au pus pe Dumnezeu deoparte,

chiar dacă ele sunt
făcute de ONU, de cei patru mari puternici (SUA, Anglia,
Franța și Rusia) sau
de oricine ar fi.

Dacă
această națiune nu se trezește, dacă nu vrea să primească
sângele Domnului, vom
muri. Dacă fiecare om nu este trezit personal pentru cauza
Evangheliei, va
muri. De ce vom muri? Pentru că nu avem originalul, calea,
remediul sau „cura”
pe care ne-a dat-o Dumnezeu la Calvar.

Nu-i de
mirare că aceste lucruri l-au făcut pe profet să roșească de
rușine. Nu, nu!

Un
predicator adevărat privește în adunarea lui și încearcă să-i
conducă pe oameni
înaintea tronului lui Dumnezeu. Îi vizitează acasă, iar dacă
îi găsește fumând,
spunând glume murdare sau bând bere etc., dacă văd femeile
umblând pe stradă
imoral etc., îi mustră în față.

O, chiar și bătrânele poartă pantaloni!
Poți să vezi câte mame cu copii în brațe, îmbrăcate sexy, ca
să atragă atenția
fiecărui bărbat care trece pe stradă. Da, ei fac toate aceste
lucruri și totuși
se numesc creștini.

Aceasta

îl face pe orice slujitor adevărat a lui Dumnezeu, să roșească de rușine.

Desigur.

Astăzi

toate bucuriile din biserică, toate intențiile de a face o generație mai bună

etc., au devenit un nonsens.

O,

aduceți-i pe oameni la Dumnezeu, dar nu cu o injecție de educație; nu cu o

injecție de reformă religioasă; nu cu o injecție teologică făcută de om, ci

prin botezul de modă veche al Duhului Sfânt, printr-o experiență ca la rusalii,

care să aibă ca urmare o smerenie adevărată, care să facă din acel suflet un

giuvaier de preț pentru Împărăția lui Dumnezeu, un adevărat fiu sau fiică a lui

Dumnezeu.

Dacă nu

vom face aceasta, vom continua să avem freză „buby”, farduri, femei sexy,

bețivi, fumători etc., care deși fac toate acestea, au curajul să se numească

creștini. De ce aceasta? Pentru că nu știu să facă altceva mai bun.

Fraților, noi avem nevoie de o curățire a bisericii, începând

de la
fundație până la amvon. Amin. Acesta este adevărul.

Ceea ce
ne trebuie și nouă astăzi, este un prooroc care să roșească.

Uneori,
în rândul de rugăciune vin oameni care sunt îmbrăcați de parcă
ar merge într-o
casă de prostituție. Așa este.

Femeile
vin să ceară ceva de la Dumnezeu, dar arată ca Izabela.

O, ceea
ce ne trebuie nouă astăzi, este o curățire a casei lăuntrice,
o înflăcărare a
inimii slujitorilor lui Dumnezeu, care să stea la amvon ca să
spună lucrurilor
pe nume, care să spună ce este corect și ce este greșit și
care să predice
Evanghelia fără compromisuri, astfel încât păcătoșii vor cădea
cu fața la
pământ și vor plânge, iar Dumnezeu va trimite Duhul Sfânt ca
să le curățească
viețile. Amin. Noi știm că așa este corect.

Nu
demult, eu am predicat aici și am spus
că fiecare femeie din oraș, s-a făcut vinovată într-un fel sau
altul de
adulter. Da, ele sunt vinovate.

Dacă
mergi prin magazine, găsești foarte greu o rochie decentă,
care să nu se muleze
pe corp ca și cum ar fi turnată.

Fraților, eu am dreptul să predic în locul acesta pentru că
este
biserica mea, de aceea voi spune tot
ce-mi pune Duhul Sfânt pe inimă. Desigur.

Lăsați-mă să vă spun ceva, surorilor. Eu nu vă critic, dar
este posibil
ca Duhul Sfânt să vă învețe altfel decât spune Cuvântul?

Dacă
da, atunci mă tem că nu Duhul Sfânt este
acela care vă îndeamnă să faceți aceste lucruri. Acesta este
adevărul. **Botezul cu Duhul Sfânt nu constă în a
striga, nici în a vorbi în limbi, nici în a dansa în duhul
etc., ci în curățire.**

Dumnezeu ne-a dat o trezire a Duhului Sfânt, o neprihănire a
lui
Dumnezeu.

Când
vă îmbrăcați în acele haine imorale, să ieșiți pe stradă
astfel încât toți
bărbații se întorc și privesc după voi, nu vă dați seama că

într-o zi veți fi trase
la judecată de Dumnezeu?

Voi
puteți fi curate ca un crin înaintea soților voștri, căci cu
toate acestea, în
ziua judecății veți fi învinuite de adulter cu toți aceia care
v-au dorit pe
stradă.

Nu-i
de mirare că aceste lucruri îl fac pe profet să roșească. Nu,
nu-i de mirare.

Dar
cum va fi cu Dumnezeu, când Biblia spune că la început „i-a
părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ, și S-a mâhnit
în
inima Lui când a privit jos și a văzut stricăciunea de pe
pământ.”? (Geneza
6.6).

Ce s-a
întâmpat? „Fiii lui Dumnezeu au văzut că
fetele oamenilor erau frumoase...” (versetul 2.2). Vedeți? Acolo
a avut loc
o perversiune, un amestec de sămânță. A fost același lucru
care i-a scos pe
copiii lui Dumnezeu asupra pământului și astfel toate
făpturile de pe pământ au
fost nimicite prin potop.

Același

păcat, același amestec dintre femei și bărbați a dus la distrugerea Sodomei și Gomorei și la scufundarea lor pe fundul Mării Moarte.

Și

Domnul Isus a spus în Luca 17 că așa cum a fost în acele zile, „*va fi și în zilele când se va arăta Fiul omului.*”

Dacă

privim astăzi, vedem că biserica nu mai ia Biblia ca unitate de măsură, că femeile nu și le mai iau ca exemplu pe Naomi, Rut, pe Sara sau pe celelalte femei ale Bibliei, ci au ca unitate de măsură Hollywoodul mai bine zis sămânța Diavolului.

Este posibil ca niște oameni care se pretind creștini să-și ia ca model aceste lucruri rele?

Astfel, ei merg și cumpără înregistrările lui Elvis Presley, care este omul cel mai posedat de Diavolul din câți știu eu. Ei ascultă toate aceste nonsensuri de la radio, dar refuză să primească Evanghelia, predicile vorbite și Biblia.

0,

Dumnezeule, ai milă de ei!

Ce

fel de duh avem atunci printre noi? Nu-i de mirare că profetul a roșit înaintea Domnului. El știa că erau nevrednici, de aceea a mijlocit pentru popor și i-a spus lui Dumnezeu: „Noi nu suntem vrednici!”

Da, cât

timp nu ne întoarcem ca să primim acea „transfuzie de sânge” de la Calvar, nu suntem vrednici. Să încetăm deci să aplicăm doar acel plasture, și haideți să punem ceva alifie, căci vindecarea nu poate veni decât dacă sângele este curat.

Din

cauza aceasta unii oameni au diabet. Voi știți că dacă un astfel de om se taie, s-ar putea să nu se mai vindece niciodată. De ce? Pentru că sângele lui este bolnav.

Aici

este problema și cu biserica. Ea a devenit diabetică, de aceea fiecare tăietură rămâne nevindecată: egoismul, imoralitatea și toate celelalte lucruri de felul acesta, care sunt o urâciune înaintea lui Dumnezeu.

Dar

biserica le ia sus ca pe niște apucături: oameni care beau, fumează, spun glume murdare etc., femei care-și taie părul, se machiază, se îmbracă imoral și ies așa pe stradă etc.. O, toate aceste lucruri sunt din cauza lipsei sângelui Domnului Isus Hristos, singurul care ne poate curăța de toate fărâdelegile.
Amin.

Poate că ceea ce spun este dur, dar acesta este adevărul. Dacă nu vom lua aminte la Cuvântul viu al lui Dumnezeu, într-una din aceste zile ne vom trezi prinși aici de explozia atomică, ce va trimite fiecare suflet să-L întâlnească pe Dumnezeu ca Judecător, deoarece El îi va recunoaște numai pe aceia care au sângele Fiului Său Isus Hristos.

Aș vrea să vă văd venind sub sânge. Sfatul meu este să stați numai cu Dumnezeu. De ce nu putem avea noi credință? De ce nu putem avea întâlniri de vindecare? Pentru că punem deasupra răniilor un plasture. Da, încercăm să acoperim lucrurile în loc să recunoaștem că avem nevoie de o transfuzie.

Dar aceasta arată că suntem fără sânge, că suntem fără Hristos! Nu vă lăsați amăgiți! Nu-l lăsați pe Diavolul să vă bată pe umăr și

să vă spună: „Păi eu merg la biserică!” Și Diavolul poate face aceasta. Așa este.

El a mers chiar în prezența lui Dumnezeu! Da, a mers sus în ceruri, a venit în biserică, apoi a stat chiar înaintea tronului lui Dumnezeu alături de fiii lui Dumnezeu și a avut o conversație cu El, iar Dumnezeu l-a întrebat:

„De unde vii?” (Iov 1.7). Și Satana I-a răspuns Domnului: *„De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el.”*

Vedeți până unde a ajuns el? Așa că nu e nici o mirare că Diavolul merge la biserică deoarece este un înșelător.

Dacă nu s-ar purta ca un creștin în biserică, nu ar putea să înșele; atunci nici un om nu ar putea fi înșelat.

Vedeți, albul nu poate fi confundat cu negrul, iar Biblia spune că va încerca să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. (Matei

24.24).

Acest lucru se va întâmpla în zilele din urmă, iar noi am ajuns acolo.

O, fraților, este vremea ca predicatorii să cadă cu fața la pământ!

Noi avem 19 milioane de bapțiști, 13 milioane de metodiști, 11 milioane de luterani, 10 milioane de prezbitierieni etc. (în America).

Gândiți-vă la aceasta!

Dar ce fac ei? Merg la meciuri, participă la distracții, iar vineri seara, uneori și sâmbăta, stau acasă și privesc emisiunile TV sau ascultă radioul. Da, ei urmăresc glumele transmise de la Hollywood.

O, sufletul vostru tânjește după o asemenea „marfă”, când ar trebui să luați Biblia și să stați înaintea lui Dumnezeu ca să vă rugați pentru păcatele voastre și ale acestui popor.

Și eu sunt
vinovat împreună cu voi, dar am luat hotărârea ca, cu ajutorul
lui Dumnezeu și
prin harul Său, să adun oamenii sub semnul chemării Sale, până
când moartea mă
va elibera din acest trup.

Dumnezeu
să mă ajute la aceasta.

Rugăciunea mea este: „Doamne ajută-mă!”

Văzând
lucrarea la care ați fost martori și
voi, ar trebui să fim mai treji, dar privind în jurul meu, văd
că totul s-a
scufundat într-o anemie duhovnicească.

Privind
acest micuț tabernacol, care este cunoscut în întreaga lume,
mă gândesc că el a
fost ridicat înaintea tuturor națiunilor.

Desigur.

Mă
gândesc acum la ceea ce a spus David într-o seară: „*Iată, eu
locuiesc într-o casă de cedru și chivotul Domnului într-un
cort.*” (1 Cronici 17.1). *Auzindu-l,*
proorocul Natan i-a răspuns: „Fă tot

ce-ți spune inima, căci Dumnezeu este cu tine.”

*Dar în noaptea următoare, cuvântul
Domnului a vorbit lui Natan: „Du-te și spune-i robului meu
David: „Cine ai fost
tu David? Te-am luat de la pășune, dinapoia oilor, ca să fii
căpetenia
poporului Meu Israel; am fost cu tine pretutindeni unde ai
mers, am nimicit pe
toți vrăjmașii tăi dinaintea ta și ți-am făcut nume ca numele
celor mari de pe
pământ” (vers.7-8).*

Cine a
fost acest mic tabernacol? O, aici a fost cândva o baltă și
foarte puțini din
Jeffersonville dădeau atenție străzii a VIII-a, dar prin mila
Sa, Dumnezeu v-a
ajutat să ridicați această casă și v-a făcut un popor mare.

Chiar și
cei din Bombay, India, știu unde se află acest tabernacol.
Sunteți cunoscuți de
cei din Durban, Africa de Sud și de toate celelalte națiuni:
Anglia, Germania,
Finlanda, Suedia, într-un cuvânt sunteți cunoscuți
pretutindeni: în Europa, în
Asia, în Africa, da, chiar și cei din Thailanda au auzit de
voi.

Dumnezeu
ne-a făcut un exemplu pentru oameni, de aceea vă întreb: Este
posibil ca după

ce El a făcut toate acestea pentru noi, să ne mai întoarcem la lucrurile lumii și să devenim niște anemici?

O, s-ar cuveni să fim lumini pe dealuri: să fim o candelă care nu poate fi ascunsă.

O, Dumnezeule,
eu sunt la fel de vinovat ca toți ceilalți!

Și ceea ce doresc să vă spun acum, este că doresc o pocăință de modă veche și o întoarcere rapidă la Dumnezeu, astfel încât atunci când oamenii vor păși pe această ușă, în cârje sau bolnavi, să plece înapoi pe deplin sănătoși. Când un orb va fi adus aici de mână, să plece înapoi singur, pe deplin sănătos. Când va intra aici un surd, să plece acasă auzind.

Când păcătoșii vor intra înăuntru murdari de necurăția păcatului, să plece afară spălați și curățiți în sângele Mielului.

Nu este posibil aceasta? Ba da!

Dumnezeu

l-a chemat pe Israel și l-a făcut un exemplu pentru toți, dar tot El ne-a chemat și pe noi pentru același scop: ca să fim un exemplu pentru toți.

Ce am făcut însă noi? Ne-am îndepărtat de El, așa că acum trebuie să roșim de rușine înaintea Sa, când ne gândim la toate lucrurile pe care le-a făcut pentru noi.

El ne-a ridicat dintre toate celelalte națiuni și ne-a făcut cunoscuți pretutindeni prin lucrările Sale mărețe, dar cu toate acestea, iată-ne învârtindu-ne înapoi și înapoi. O, s-ar părea că nu mai suntem la fel de sinceri ca la început, că nu mai avem rugăciuni ca înainte!

Da, lucrurile nu mai merg bine.

Astfel, am început să facem programe mici, să aplicăm leucoplasturi ca să ușurăm durerea, dar nu uitați: „Voi nu vă veți putea ușura durerea până nu veți primi sânge din belșug!” Numai El vă va putea aduce vindecarea. Desigur.

Știți ce

trebuie să faceți voi? Să veniți înaintea lui Dumnezeu și să spuneți:

„Dumnezeule, eu sunt anemic, de aceea am nevoie de sângele Tău, ca să mă curețe de toate păcatele mele.”

Aceasta
să fie rugăciunea și nădejdea ta!

Gândiți-vă sincer la aceste lucruri, prieteni, căci s-ar putea ca într-una din aceste zile (mâine dimineață sau poate doar peste 50 de ani), una din aceste bombe cu cobalt sau cu hidrogen, să fie lansată și atunci întreaga națiune va fi în alertă.

Cred că ați văzut cu toții articolul de săptămâna trecută, în care i se cerea Pentagonului și oamenilor de știință să dea un răspuns cu privire la farfuriile zburătoare.

Ele nu sunt un mit, nici ceva imaginar ci au fost văzute zburând în formație ca de luptă sau câte una singură. Ele pot să se oprească în aer și pornesc de pe loc.

Da, ele există cu adevărat, dar cu toate acestea, atunci când au fost întrebați, oamenii de știință au râs și au spus: „Farfurii zburătoare?!” apoi au făcut tot felul de glume pe seama lor.

Dar știți ce cred eu cu privire la ele? Isus a spus că vor fi semne în cer și pe pământ. Și ați observat voi ceva?

Înainte ca Domnul să distrugă Sodoma și Gomora din cauza imoralității, El a trimis acolo doi îngeri ca să investigheze cazul. (Geneza 18.20-21).

Și noi vedem că îngerii au venit pe pământ și au putut fi văzuți de oameni și acum. Vreau să spun că au fost văzuți de oamenii corecți, care au fost spălați prin sângele Mielului, permițând să li se facă chiar și fotografii.

Așa este. Noi am fost vizitați de ființe îngerești, care duc Cuvântul (vestea) înapoi la Tatăl – că păcatul s-a îngrădădit atât de mult, încât lumina stelelor abia se mai vede strălucind. (fratele Branham bate în amvon).

Întreaga lume se leagănă asemenea unui om beat, iar păcatul este chiar și în mijlocul creștinilor, printre cei religioși care și-au vândut dreptul de întâi născuți pentru popularitate. Lucrătorii au măturat Evanghelia afară și au înlocuit-o cu o „petrecere socială”. Da, au măturat Evanghelia spălării prin sânge și au înlocuit-o cu lucruri intelectuale, de aceea acum discuțiile lor sunt foarte elevate, dar omit din ele ce este mai important: Evanghelia.

Ba

mai mult, unii dintre ei s-au dus pe câmpul misiunii, folosindu-se de Evanghelie pentru un câștig personal, ca să adune bani. În felul acesta, unii și-au construit case, și-au cumpărat mașini și diferite alte lucruri pe care nu le-ar fi avut niciodată pe cale cinstită. Vedeți? Câștig personal.

În ce

mă privește însă, eu sunt mulțumitor pentru că acolo este un rest.

Știți

ce s-a întâmplat în zilele lui Ezra când acest bărbat a început să plângă și să mustre păcatul?

Toți
cei aleși, care au crezut în Dumnezeu, s-au adunat în jurul
lui.

Și
ceea ce ne trebuie nouă astăzi, este același lucru. Noi avem
nevoie de
predicatori care să vorbească fără frică și care să numească
păcatul, păcat,
muștrându-i pe cei ce trăiesc în el, căci atunci credincioșii
adevărați se vor
aduna în jurul Cuvântului și vor sta cu El. Așa este.

A
venit timpul pentru o chemare afară; a venit timpul să se
spună adevărul,
astfel încât dreptatea și adevărul să poată fi separate de
minciună.

O,
Dumnezeule, acordă-ne aceasta! Dă-ne curaj să putem face acest
lucru!

Gândiți-vă numai la ceea ce s-ar putea întâmpla!

Fraților, vreau să vă spun că eu cred tot ceea ce vă spun.

Nu cu
mult timp în urmă, Pentagonul a scos mai multe portavioane

care aveau la bord

300 de avioane dotate cu bombe atomice și bombe cu hidrogen.

Și cu
câtva timp în urmă, a fost convertit unul din băieții care
lucra la marele
aeroport din Shreveport. Eu am avut o discuție cu el în
adunarea fratelui Jack,
iar printre altele mi-a spus:

„Noi avem
bombe atomice chiar deasupra noastră, iar unitățile fac
antrenamente de
pregătire pentru lansarea lor, în fiecare zi”.

„Și nu vă temeți să
le folosiți?” l-am întrebat eu.

„Nu, a
răspuns el, pentru că nu au focoasa, dar în caz de alertă,
într-un minut toate
ar fi pregătite pentru lansare.”

Multe din aceste lucruri stau pregătite chiar și în
ocean, de aceea conducătorii noștri le-au spus rușilor: „Să nu
îndrăzniți să
lansați vreo bombă, căci veți vedea voi ce va urma!”

Ce s-ar
întâmpla? Dacă noi am încerca să atacăm Rusia, cu aceste bombe
atomice și cu

hidrogen, aceasta ar cauza o întreagă reacție în lanț, care ar duce la distrugerea întregului pământ într-o clipă.

De

altfel voi știți că așa ceva n-ar fi deloc în contradicție cu Scriptura, deoarece Cuvântul spune că cerurile și pământul vor arde.

Noi

trăim într-o zi periculoasă, iar oamenii de pe pământ sunt speriați de moarte!

Marii bărbați ai timpului se tem și se întreabă: „Cine vor arunca prima bomba?” căci atunci când va fi lansată prima bombă, lumea va intra în haos.

Acesta

este motivul pentru care creștinii ar trebui să se bucure cel mai mult, fiindcă totul se schimbă și va fi ce a mai fost.

O, Doamne, apoi moartea va dispărea, bolile nu vor mai fi, așa că nu vom mai avea adunări de rugăciune pentru bolnavi, nici chemări la altar pentru cei pierduți, căci Dumnezeu va veni și-i va lua pe cei aleși din cele patru vânturi ale pământului, care se vor aduna sub aripile Lui, așa că vor trăi și vor împărăți cu El pe vecie, în ceruri.

O, frate
și soră, prietene, dacă în seara aceasta nu ești încă
pregătit, grăbește-te să
o faci chiar acum.

Eu te
chem la Isus Hristos chiar în această seară și te invit să-L
primești. Tu, care
ai fost păcătos, tu care știi că nu-L ai pe Dumnezeu, ești
invitat la altar. Eu
vă invit pe fiecare din voi ca să stăm înaintea lui Dumnezeu
până când vă va
curăța sufletele de orice murdărie, până când veți fi înnoiți.

Nu ajunge
doar un plasture pe deasupra, ci este nevoie de o „transfuzie
de sânge sfânt”
care să curățească sângele vostru și să vă dea o viață nouă,
astfel încât să
plecați de aici botezați cu Duhul Sfânt.

Nu
țipând sau dansând, deși și aceste lucruri sunt în ordine,
căci toate acestea
aparțin bisericii și sunt conform Bibliei, dar acum mă refer
la Duhul Sfânt, la
dragostea lui Dumnezeu.

Ieri
am discutat cu un tânăr pe a cărui mamă am avut ocazia s-o
cunosc și eu. Și el
îmi povestea că mama sa îi spunea
adesea:

„O,
scumpule, vino și privește! Eu am ulei pe mâini!” la care el
i-a răspuns:

„Ei bine
și eu am, deoarece am transpirat.

Apoi mama l-a întrebat:

„Totuși,
ce părere ai despre aceste lucruri, deoarece eu am într-adevăr
ulei pe mâini?”

Atunci tânărul a privit-o și a spus:

„Mamă, aș
vrea să te întreb ceva (dorința lui era să trăiască cât mai
aproape de
Dumnezeu). Mamă, uleiul care vine pe mâinile tale, ți-a luat
remușcărilor
provocate de păcat? Ți-a dat o experiență reală cu Dumnezeu?”

„Nu,” a
răspuns ea.

„Atunci
lasă deoparte aceste lucruri!”

Vedeți?

Aceasta este.

Cu toate
acestea, lumea religioasă și mai ales penticostalii , privesc
numai după
fantastic.

Lumea educată, lumea denominațională, privește tot
timpul după soluții care să le aducă cât mai mulți membri în
denominațiune.

Voi
știți desigur deviza lor: „Un milion mai mult...”

Națiunile la rândul lor, privesc după o politică de forță care
să aducă
restul lumii sub picioarele lor.

Frate,
eu îți spun însă: „El nu vine prin ceva fantastic,
penticostal, nici prin vreo
organizație protestantă sau prin ierarhia catolică; nici prin
Pentagon sau
Rusia, ci vine printr-o viață predată lui Isus Hristos și prin
botezul Duhului
Sfânt. Orice altă scurtătură este greșită.

Haideți
să ne rugăm. Aș vrea ca sora să vină la pian.

Acum
când fiecare persoană stă cu capul plecat, aş vrea să vă
întreb dacă vreţi să
vă cercetaţi duhul prin Cuvântul lui Dumnezeu? Sunteţi în
ordine?

După cum
v-am spus, după acest serviciu, trebuie să mergem la soacra
mea care este pe
moarte.

Eu i-am
vizitat pe mulţi dintre cei care veneau aici, atunci când erau
pe punctul de a
muri.

O,
frate, fiecare din noi vom ajunge acolo! Desigur.

Poate tu
spui: „Ştiu şi eu aceasta, frate Branham. Ştiu că într-o zi
vom ajunge la acel
prag.”

O, dar
s-ar putea să nu mai ai la dispoziţie câteva zile s-o faci, ci
doar una
singură.

Ce a
ştiut acel bărbat care venea din California şi mergea la

Michigan împreună cu
soția sa, referitor la acest lucru? Ei mergeau cu mașina ca să
se mute în noua
lor locuință, pentru că el tocmai se retrăsese din marină. A
știut el când au
pornit la drum, că peste două minute soția și copilul său vor
fi două cadavre?
O, Doamne!

În
apropiere de Henryville, mașina lor a intrat în coliziune cu
un autobus și în
urma impactului, soția și micuța lor fetiță au murit.

Nădejdea
mea este că sufletele lor au fost în ordine cu Dumnezeu.

Cu câteva
săptămâni în urmă, eu și fratele Woods,
ne-am dus să vedem resturile avionului care s-a prăbușit pe
terenul din
spate.

O, am
putut să văd cum au adunat resturile pământești ale celor opt
bărbați care
fuseseră la bord, căci peste tot erau împrăștiate numai bucăți
din ei – mâini,
picioare, etc.

Privindu-i, mă gândeam că poate fuseseră bărbați buni. De fapt

unul

dintre ei era un bărbat bine cunoscut din Chicago. Oare în dimineața aceea când s-a urcat în avion, era în ordine cu Dumnezeu?

Și-a pus

el viața în ordine, sau s-a dus din lume ca un animal? Era el un fiu a lui Dumnezeu?

Gândiți-vă la aceste lucruri, prieteni! Ele sunt foarte importante pentru voi, deoarece acesta este timpul în care trebuie să luați o decizie cu privire la viața care va urma!

Domnul

să vă ajute în timp ce ne vom ruga.

Părinte

ceresc, noi am citit în Biblie și am văzut ce spui Tu despre cei care păcătuiesc și nu se mărturisesc. O, noi ne dăm seama ce înseamnă să mori fără să-L cunoști pe Dumnezeu! Eu știu aceasta din experiența celor pe care i-am văzut plecând; a celor care spuneau că sunt creștini, deși nu au fost niciodată, căci viața lor a dovedit-o, iar moartea a întărit-o și mai mult.

Tată,

rugămintea mea în clipa aceasta, este ca Tu să-i vorbești
fiecărei inimi din
locul acesta.

Eu
însumi mărturisesc că am fost delăsător de multe ori, așa că
adesea nu am făcut
tot ceea ce aș fi putut. Eu îți mărturisesc acest lucru rău,
și Te rog să mă
ierți.

Mărturisesc
lucrurile rele ale acestui popor; mărturisesc lucrurile rele
ale acestei
națiuni și te rog să te înduri de noi, Doamne!

Noi
trăim într-un timp plin de tensiune, de aceea știu că nu mai
trebuie să alergăm
după lucrurile lumii. Eu am trei copilași mici de crescut, Tu
știi aceasta, de
aceea doresc să fiu corect în toate lucrurile înaintea ta.

Eu știu
că într-o zi ne așteaptă distrugerea, iar dacă nu vom fi
distruși, ne va răpune
vreo boală sau altceva de genul acesta. Da, ceva trebuie să
vină ca să ne ia.

Noi
suntem însă foarte bucuroși pentru că avem o cale de scăpare:
„Numele Domnului este un turn de scăpare: cel neprihănit fuge

în el și stă la adăpost”. (Proverbe 18.10).

Dumnezeule, îngăduie ca fiecare păcătos care se află în seara aceasta aici – băiat sau fată, bărbat sau femeie- să vadă ușa deschisă și șansa care li s-a dat de a alerga chiar acum la Hristos.

În timp ce stăm cu capetele plecate, aș vrea să știu dacă este cineva care vrea să ridice mâna și să spună:

„Doamne, mi-e rușine de viața mea, de aceea doresc să-mi mărturisesc toate păcatele înaintea lui Dumnezeu și să-I cer îndurare.”

Mulți dintre voi ați „profesat” multă vreme creștinismul, dar ați eșuat deoarece nu v-ați aliniat cu Dumnezeu.

Voi știți că faceți lucruri care nu sunt demne de un creștin și totuși mergeți mai departe fără să le mărturisiți. Da, voi vă lăsați purtați de curent.

Astfel,

urmăriți tot felul de programe pe care n-ar trebui să le
priviți; citiți
reviste și cărți pe care n-ar trebui să le citiți, deoarece
așa ceva nu se
potrivește cu un creștin adevărat.

Voi

ascultați glume murdare deși știți bine că nu este corect să
faceți aceasta.

Voi,

bărbaților și femeilor, știți locurile în care ați fi putut să
vorbiți despre
El și totuși n-ați făcut-o, de aceea poate că v-ați făcut
vinovați de nepăsare.

Vă

întreb dacă ați vrea să ridicați mâna spre Hristos, ca să aibă
milă de voi și
să vă ierte? Ridicați mâna.

Dumnezeu

să te binecuvânteze, tânără doamnă. Aș vrea să vii aici la
altar ca să
mărturisești. Ridică mâna spre Dumnezeu.

Dumnezeu

să te binecuvânteze.

Așa

este, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Ridicați
mâna, căci voi știți dacă ați făcut ceva rău.

Mă întreb dacă aveți curajul să mă întâlniți
aici la altar. Haideți să îngenunchem aici în jur și să
spunem: „Dumnezeule,
fii îndurător cu noi toți, căci avem nevoie de Tine.”

Dumnezeu
să te binecuvânteze, doamnă.

Aș vrea
să le văd pe femeile acestea tinere care plâng, venind aici în
față. Ele sunt
victimele situației.

Cei mai
în vârstă vă amintiți de timpul în care eram băieți tineri.
Tinerii de astăzi
au de zece ori mai multă ispită decât am avut noi.

Surorilor, vă dați seama că fiicele voastre sunt de zece ori
mai
ispititoare decât ați fost voi? Cum este fiica ta? Privește
numai la lucrurile
și la fotografiile făcute de Satana și vei vedea.

O, câtă
nevoie avem noi de rugăciune!

Acum să
privim puțin în urmă.

Frate,
îți dai seama că noi nu ne rugăm nici pe jumătate, față de cât
s-au rugat
părinții noștri?

Păstorilor, vă dați seama că noi nu stăm pe genunchi nici
jumătate din
timpul pe care îl petreceau păstorii din trecut?

Femeilor
vă dați seama că nu vă educați fiicele și că nu vă rugați cu
ele seara, așa cum
faceau mamele voastre cu voi?

Cine
este vinovat pentru toate acestea? NOI! Da, numai noi suntem
vinovați. Și eu
recunosc că sunt vinovat pentru că nu mi-am îndeplinit toată
însărcinarea așa cum ar fi trebuit!

Eu
mărturisesc că am greșit, și Îl rog pe Dumnezeu să aibă milă
de mine. Da, eu
pot să văd că am greșit din cauza lucrurilor „drăguțe și
neimportante” cărora
nu le-am dat atenție. Mă rușinez de mine însumi pentru aceasta
și ca slujitor
al Evangheliei, mă pocăiesc înaintea lui Dumnezeu și-L rog să

mă ierte (și la fel și voi),
pentru că am fost atât de delăsător în ceea ce privește
lucrarea Domnului. Prin
harul și cu ajutorul Domnului eu nu voi mai asculta însă de
nimeni!

Fraților, oricine v-ar indemna să faceți ceva rău, să nu-l
ascultați,
căci ei au un program, au ceva pregătit mai dinainte ca să
faceți, dar toate
acestea sunt numai nonsensuri. Eu știu însă programul lui
Dumnezeu și El este
scris aici în Biblie.

Ca
lucrător al Evangheliei, eu mă rușinez de mine însumi pentru
că am câștigat un
milion de suflete, când s-ar fi convenit să fi câștigat zece
milioane. Eu am
rămas în urmă, dar cum este cu tine? Câte suflete ai câștigat
de când ești în
Hristos?

Creștinismul merge de la unul la celălalt.

Câte
suflete ai câștigat de când ești creștin? Dacă nu câștigi
suflete pentru El, ești
vinovat. Ești șters pentru că ai adus rușine asupra
Evangheliei și a bisericii.

Câți

oameni ai adus pentru rugăciunea de miercuri seara? Dacă n-o faci, ar trebui să
îți fie rușine de tine însuți înaintea lui Hristos!

Tu ești

vinovat, de aceea locul tău este la altar; de aceea te invit să vii în față
pentru a te pocăi.

Ați

vrea să vă plecați capetele și să le
țineți așa?

Spuneți: „Îmi recunosc vina și doresc să mă pocăiesc!”

Plecați-vă capetele.

(fratele

Branham părăsește amvonul și îngenunchează la altar).

Tatăl

nostru ceresc, eu mă plec la acest altar și îți cer iertare
pentru păcatele
mele. Îți cer iertare pentru păcatele celor care sunt în jurul
acestui altar;

Îți cer iertare pentru această biserică cât și pentru cea din
alte națiuni. Îți

cer iertare pentru noi toți, deoarece am fost foarte

delăsători în ceea ce
privește lucrurile împărăției.

Te rog
să ne ierți păcatele și să le îndepărtezi. Iartă-ne pentru că
am fost atât de
proști și de nesocotiți.

O, noi am
făcut atât de multe lucruri pe care n-ar fi trebuit să le
facem! O, cum am
păcătuit înaintea Ta! Dar în seara aceasta, când am auzit
vorbindu-se despre
profetul din Biblie care a roșit, roșim și noi. Eu roșesc
înaintea Ta, pentru
păcatele națiunii mele. Da, mi-e rușine pentru faptele lor,
Doamne!

Tu ai
văzut tinerele noastre, Doamne. Ai văzut felul în care se
poartă ele. Ai văzut
prostituția și murdăria în care trăiesc tinerii.

Tu-i
vezi acasă și la biserică, în timp ce citesc aceste reviste
murdare, pe care
nici nu ar trebui să pună mâna. Oh, ei privesc programele
necenzurate, ascultă
glumele murdare de la Hollywood și muzica satanică cântată de
acești oameni
prostituți, care are consecințe atât de grave, purtând cu ea
inspirația
Diavolului și influența lui.

0,
Dumnezeule, mă rușinez de mine însumi, pentru că nu am muștră
păcatul așa cum
trebuia s-o fac. Îndepărtează vina aceasta a mea, Te rog. De
asemenea Te rog
să-i ierți pe toți cei ce au venit la altar și la fel pe
ceilalți.

Îngăduie ca atunci când ne vom ridica de la acest altar, să
fim bărbați
și femei înnoiți, iar când vom pleca de aici, să fim creștini
adevărați.
Ajută-ne Doamne, să lăsăm la o parte orice povară și păcatul
care ne înfășoară
atât de repede, pentru ca astfel să avem o alegere corectă, ca
să câștigăm
cursa în care ne-am înscris.

Ajută-ne
să nu mai privim la televizoare, nici la actorii acestei lumi,
ci să privim
numai spre *„Căpetenia și Desăvârșirea
credinței noastre, adică la Isus, care pentru bucuria care-I
era pusă înainte,
a suferit crucea, a disprețuit rușinea
și a îndurat totul ca să-și poată sfinți poporul prin propriul
Său sânge.* (Evrei 12.2).

Curățește-ne de toate nelegiuirile noastre și primește-ne ca
și copii ai
Tăi. Primește această rugăciune de pocăință și dă-ne Doamne,

pace și bucurie.

Ajută-ne să vedem starea acestei lumi, care ne-a fost descoperită de către Scriptură, iar în timp ce facem aceasta, fața noastră să roșească de rușine. Dăruiește pace și bucurie fiecărei inimi, căci ne pocăim înaintea Ta, la acest altar.

Acum

când stau înaintea Ta, Te rog să îngădui ca atunci când voi pleca afară în misiune, să fie câștigate pentru Tine, multe sute de mii de suflete. Ajută-mă să am credință și curaj și să nu privesc decât la Tine, Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre.

Dumnezeule, îndură-Te și iartă fiecare diacon al acestei biserici; iartă-l pe păstor și pe fiecare mădular al bisericii. Iartă păcatele fiecăruia dintre noi; iartă fiecare străin care a intrat în locul acesta și ajută-ne să simțim cercetarea Duhului Sfânt în viața noastră, pentru că stăm în fața Ta cu umilință și pocăindu-ne din toată inima, astfel încât să ne primești și să ne faci smeriți, tăcuți, sfinți și predați în slujba Ta.

Îndură-Te și acordă-ne toate aceste binecuvântări în timp ce
stăm la
altar, căci ne plecăm capetele și inimile înaintea Ta, în
Numele Fiului Tău,
Isus. Amin.

- Amin-